

Runoilijan ensitaival

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Alkuna runon ja voiman
tumasta Isämme synnyin,
nousin, hennoin tammilapsi,
kuussa puolessa välissä.
Lappilaisen kohtusesta,
mainosmiehen siittämänä,
länsirannan siittiöistä,
Pyhäranta taiteilijan
pidettynä kuopuksena.

Kanteen pulpetin ujosti
kovin tiukkaan tuijottelin.
Rillit päässä, painoi paksut
pohjat pullon, kiusanlaiset
kolmannella kansakoulun.

Opettajan muskeleissa
kärsin otteissa vavisten.
Puistossa Aleksanterin
pakoon juoksin jännitystä.

Kympit piirsi niin minimi
opettaja kiusamainen
laskennossa parhaimmalle.
Pojan kasvot, kiltin, pienen,
ei ne aina miellyttänyt
opettajaa kiusamaista.
Kaiheri kovin opinto
opinnoissa ontuvaista.

Sadattelut urheilulle
sätin, tiukasti heristin.
Uintitunnit uinahtelin,
vettä pelkäsin todella.
Kurkun harjasin punaksi
tekosyyksi pinnauksen.

Painoi niskaan kämmenpohjan
opettaja kiusanlainen:
- Olet vettä roiskuttanut!
Elämäsi leikkienkö
aiot kulkea? julisti.
- Vaan et uintia osannut!
jatkaen puristi, uhkui.
Siitä kärsi pieni poika,
poikanen runon alussa.

Runoilijan ensitaival

Kirjoittanut Sauli Salomaa

Pelotteli vanhempani,
vettä pelkäsin, varoinkin.

Kasvatettu pumpulissa
kodin turvaan turrutettu!
Monet kätti naapuritkin,
ilkeästi irvailivat.

Puhevamma aikamoinen
kovin on häpeäpilkku.
Perkeleitä pelkeleiksi
suusta suolsin, suomalainen.
Ronski puoli pienen poijan
ärräpäitä älliksipä
suussa sotkin, suurentelin.

Sain kipinöitä runoille
puheentaitaja-tädistä.
Avut, ohjeet kelvolliset:
- Kapulalla kielenpäättä
työntelevä ja ahdistele,
päristele, surrauttele.
Puhe kouri, taltuttele,
muokkaile se virheiltänsä.

Vinkit, ohjeet kirjoituksen,
sanan kaavat kirjailuuni
sain Kalevalan perinnön!